

ния, или по молба на единъ или повече негови кредитори, или служебно.

Чл. 652. Обявяването на несъстоятелността се извършва отъ оня окръженъ съдъ, въ окръга на който длъжникътъ има главната си търговска кантора или управление въ Княжеството.

Чл. 653. Който попада въ несъстоятелностъ, длъженъ е въ разстояние на три дни отъ спиранieto на платките си, като се брои и денътъ на спиранieto, да заяви за това на надлъжния съдъ.

Заявлението трѣбва да бѣде придружено, както съ изложение на равномѣтката, вѣрността и точността на която трѣбва да бѣде потвърдена отъ самия несъстоятеленъ, лѣточисленна и подписана отъ него — тъй и отъ търговскитѣ му книги.

Равномѣтката трѣбва да съдържа: 1) обозначението и приблизителното оцѣнение на всичкитѣ движими и недвижими имоти на несъстоятелния; 2) състоянието на дълговетѣ и вземанията му съ указание на имената и прѣзимената на всѣки единъ кредиторъ и адреситѣ имъ, и 3) изложението на печалбитѣ, загубитѣ и разноскитѣ му.

Чл. 654. Всѣки кредиторъ, на когото вземанията иматъ търговска причина, може да иска отъ надлъжния съдъ обявяването за несъстоятеленъ търговеца, неговия длъжникъ, като установи, че послѣдниятъ е спрѣлъ платките си.

Съ това право не могатъ да се ползуватъ въсходящитѣ, нисходящитѣ и съпругътъ на длъжника.

Чл. 655. Съдътъ трѣбва служебно да обяви несъстоятелността, ако спиранieto на платките отъ страна на нѣкой търговецъ е обстоятелство общеизвестно или про-